

ligeholdelse i en særskilt Paragraph, altsaa ikke som i Lovforslaget at give dem sammen med Bestemmelserne om Forpligtelsen til at opføre Hegn. Derimod kan jeg i og for sig ikke indvende Noget, skjøndt det strengt taget ikke forekommer mig nødvendigt at foretage en saadan Forandring. — Naar Udvalget i dets Helehed under Nr. 8 har foreslaaet, deels at Hegnslynsmændene skulle tage Bestemmelse om Tilvebringelsen af midlertidige Hegn, hvor det egentlige Hegn først efter en vis Tids Forløb kan gjøre Skyldst, er det en Tilføining, som vistnok ogsaa maa anses for overflødig, men jeg seer heller ikke, at den kan skade. Det samme Endringsforslag indeholder en anden Afvigelse fra det foreliggende Lovudkast, som har en noget større Betydning, nemlig en Udskyldelse af den Tidsfrist, inden hvilken et Hegn skal være tilbetet, eller i alt Fald med den Moderation, som er foreslaaet, inden hvilken et Hegn skal være betalt. Der kan ganske vist tvistes om, hvorvidt 3 eller 5 Aar er den meest passende Tidsfrist, men jeg skal bevilge mig ved, at Afgjørelsen heraf er overladt til Hegnslynsmændene, og jeg formoder ogsaa, at de ærede Medlemmer, der ere sæt omhyggelige for, at der ikke skal paaføres Jordlodder af ringe Værdt en alt for stor Byrde, vilde kunne herholde sig Noget ved Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 8, som vil lette Skyldstjørelsen af den Forpligtelse for Lodder af stort Omfang og kun ringe Værdt. — Jeg kommer nu til Endringsforslaget under Nr. 9, der hører til dem, jeg ikke kan gaae ind paa. Jeg har allerede tidligere haft Leilighed til at fremføre mine Grunde derimod, hvorfor det ærede Udvalg, men jeg skal selvfølgelig ogsaa søge at overbevise de ærede Medlemmer i Salen om, hvorfor det efter min Formening ikke vil være tilstedeligt. Jeg skal først bringe i Erindring, at jeg ved Affattelsen af Lovforslaget har bestillet for mig som Noget, der ubetinget skulde opnåes ved Siden af Fastholdelsen af den ubetingede Hegnspligt, Forordningen af 1794 allerede har etableret, at der tilstededes en saaa stor Frihed i Valget af Hegn som muligt, altsaa at Opfyldelsen af Hegnspligten lettedes, saavidt det var gjørligt, medens det ved Siden betraf — hvad

Lovforslaget ogsaa noksom bærer Spor af — blev gjort muligt, ja endog let at skaffe sig af med besværlige Hegn. Denne store Frihed, som jeg har ønsket at kunne give de Hegnspligtige, vil imidlertid meget væsentlig indskrænkes ved Vedtagelsen af Endringsforslaget under Nr. 9. Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgrede (Kjøer) som Dødsfører for Forslagsstillerne udtalte, at det ogsaa efter hans Formening maatte staae til den Hegnspligtige selv at vælge sit Hegn, og at dette ogsaa var angivet i det første Stykke af Endringsforslaget, skal jeg kun bemærke, at det er overflødigt. Der findes allerede fuldstændig udtrykt i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, at Valget af Hegn staaer til den Hegnspligtige, kun med en eneste Undtagelse, nemlig den, som findes i Lovforslagets § 6 om, at Hegn, der medføre anførselen af Jordspild, ikke kunne opføres. Jeg troer altsaa, at den første Deel af Endringsforslaget, hvori jeg er fuldstændig enig med de ærede Forslagsstillere, er overflødig, idet den allerede har fundet sit Udtryk i Lovforslaget, og dets anden Deel kan jeg ikke gaae ind paa, thi den bestemmer, at den ene Hegnspligtige skal kunne tilbage den anden til at sætte en vis Art Hegn, ved ikke umiddelbart, men gjennem Hegnslynsmændene. I Stedet for at Lovforslaget forudsætter, at enhver Hegnspligtig selv kan opføre, hvilken Art Hegn han vil, kun ikke de Arter af Hegn, som enten ere uførendent jordspildende eller ligefrem besværende for Næbbon, vil ialtsaa Vedtagelsen af dette Endringsforslag etablere som Regel — jeg finder endog, at det vil blive det Almindeligste, at det bliver Hegnslynsmændene, som skulle bestemme, hvilken Art Hegn der skal opføres. Dette er det Indgreb i den Frihed, jeg troer, man uden nøgenomhøielst Havd kan overlade de enkelte Hegnspligtige. Der til kommer, at jeg ikke kan see, hvilken Bægt der kan lægges paa, at et Hegn er eensartet, eller hele sin Udstrækning. Det forekommer mig tvivlsomt, at det maa ganske sit Døden, at mindst et eller to Hegn, som løber over længere Strækninger, paa forskjellige Steder bygges i sine forskjellige Stykker, saaledes som det er hensigtsmæssigt efter Terrainforholdene, efter Jordarten og efter det